

nemgaende Trafik gjennem Sjælland, hele denne skandinaviske Trafik, af de Grunde, jeg her har fremført. Jeg tror virkelig, at det er nødvendigt, at der bliver gjort Noget fra Statens Side, at man saaledes træder i Forbindelse med Hr. Tietgen, der har det forenede Dampskibsselskab — nei, om Forlæbelse — der har Baadene paa Gøteborg, for ellers vil det gaa smukt tilbage, for at man kan beholde dem, og muligvis ogsaa træde i Forbindelse med det norske Postdepartement for at beholde Baadene fra Kristianssand til Frederikshavn. Dermed skal jeg lægge Finantsudvalget dette varmt paa Sinde.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Det første Endringsforslag, der er stillet af Flertallet i Udvalget, gaar jo ud paa, at der skal indføres en ny Konto til Oprettelse af en Dampskibsart mellem Esbjerg og Barkeston-London, men jeg antager, at Hull efter den ærede Ordførers Udtalelser ogsaa er medindbefattet deri, da Beløbet er 2 Mill. Kr. (Ordføreren: Ja!). Ja, det staar der ikke, men jeg antager, at den maa være det, naar der forlanges 2 Mill. Kr. (Udflydelse af Ordføreren). Ja, det gjør jo ikke Noget i Udsigten, vi komme nok ind paa det senere. Den ærede Ordfører tog meget let paa denne Sag. Han sagde, at der havde været saa mange Klager fra alle Sider over Anvendelsen af den Subvention, som var givet, saa at nu var der ikke Andet for, end at Staten overtog denne Godsfart. Den ærede Ordfører rørte ikke ved det Spørgsmaal, om det ogsaa er naturligt, at Staten sætter sig i Spidsen for et Handelsforetagende og besørger det; hidtil har Staten kun besørget Person-, Post- og lignende Ruter, men nu vil man med Et have, at vi skulle gjøre de merkantile Synspunkter gjældende, thi der maa dog her en vis merkantil Ledelse til for at overtage en Godsfart paa England. Nu kunde man ganske vist sige: Der er jo allerede givet en Subvention til denne Fart, den har Regjeringen foreslaaet, Regjeringen maa altsaa erkjende, at man her har kunnet give en Export-Præmie, og det er jo dog det, der er Tale om. Ganske vist har Regjeringen erkjendt dette. Jeg har omtalt det tidligere, og skal ganske kort sige, at naar man har erkjendt dette, særlig under de Forhold, hvorunder vi nu leve, og ganske særlig med Henblik paa Forholdene i Fjor, er det, fordi vi nu engang have en Vestkysthavn, til hvilken Befolkningen har stillet store Forventninger, som egentlig kun ere fyldestgjorte om Vinteren, hvilket har viist sig i Pragis, og at der er nogen Grund til at se, hvilke

Fordele der kunne indvindes ved at benytte en virkelig kort Søvei til England eller Storbritannien. Det er naturligvis en stor Fordel, at man kun indskrænker sig til en kort Seilads i Stedet for en lang, særlig naar der er Tale om Kreaturer og Varer, der skulle hurtigt frem, saaledes som Smør skal; thi Flæsk, som den ærede Ordfører særlig interesserede sig for, har det mindre Betydning for, om Transporten varer lidt kortere eller lidt længere. Jeg skal forøvrigt, medens jeg nævner Varen Flæsk, erkjende det Opsving, som Svineslagterierne have taget i de sidste Aar, og som jeg finder meget glædeligt, naar man bare ikke kommer saa vidt, at det gaar over Maaet, saa at man ikke kan faae Svin til Slagterierne. Dette Opsving for tjener ganske vist, at man er særlig opmærksom ogsaa paa den Branche, og maasse gjør noget Mere derfor end tidligere, men i og for sig kan jeg ikke se, at det, der er forebragt af den ærede Ordfører, og som han meget specialiserede, kan begrunde, at Staten nu skulde sætte sig i Spidsen for Godsfarten, altsaa give sig til at styre et Slags Handelsforetagende. Jeg kunde vel tænke mig Forhold, hvor det kunde være berettiget. Hvis der var Tale om at bryde ganske nye Baner, at finde nye Veie for vor Afsetning til Udlandet, hvis der var Tale om at etablere helt nye Ruter, nye Forbindelser, og i det Hele taget om at faa ind paa noget Nyt og Direkte, ja, hvis der endda var særlige Forhold, hvor det gjaldt om med Hurtighed at søge at benytte andre Afsetningskilder end hidtil, saa kunde det være i sin Orden, at Staten indtil videre tog Sagen i sin Haand og sørgede for, at den kom i Gang. Men hvad er der her Tale om? Slet og ret om et Fragtspørgsmaal. Her er Tale om Størrelsen af den Fragt, der skal hedes paa Routen. Den ærede Ordfører erkjendte ogsaa selv, at saaledes staar Spørgsmaalet og ikke anderledes. Som sagt, jeg tror, at en Subvention under disse Forhold er berettiget, netop fordi vi maa erkjende, at hurtig Seilads er ønskelig, og at man maa lette de Folk, som ikke kunne benytte Kjøbenhavn eller en Østkysthavn — det er jo billigere kun at seile, end at skulle baade føre og seile — ved at give en Subvention, navnlig til at komme til London og af særlige Grunde ogsaa til Hull; de Paagældende maa jo nemlig benytte først Jernbane paa dansk Grund og seile til Barkeston og saa benytte Jernbane fra Barkeston til London. Det er altsaa 3 forskjellige Befordringer, der skulle benyttes, og at forlange, at man skal have det ligesaa billigt, som naar man kan seile direkte fra en dansk Havn til den engelske, tror